

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 20. července 2010

o státní podpoře C 27/09 (dříve N 34/B/09) Rozpočtová podpora ve prospěch France Télévisions, kterou Francouzská republika hodlá poskytnout ve prospěch France Télévisions

(oznámeno pod číslem K(2010) 4918)

(Pouze francouzské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2011/140/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany, aby v souladu s uvedenými články podaly své připomínky⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

- (1) Dopisem ze dne 23. ledna 2009 oznámila Francouzská republika Komisi, že zamýšlí poskytnout rozpočtovou podporu na rok 2009 ve výši 450 milionů EUR ve prospěch France Télévisions, začleněnou již do rozpočtového zákona. Komise ji dopisem ze dne 13. března 2009 požádala o doplňující informace, které Francouzská republika poskytla dne 25. května 2009. V tomto dopisu Francouzská republika rozšířila předmět oznámení a současně dala najevo záměr zavést dlouhodobý víceletý mechanismus veřejného financování France Télévisions, jehož součástí bude roční podpora.
- (2) Komise v dopisu ze dne 1. září 2009 jednak usoudila, že rozpočtová podpora schválená na rok 2009 je slučitelná s vnitřním trhem podle čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“), jednak informovala Francouzskou republiku o svém rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU ohledně nového mechanismu veřejného financování France Télévisions v následujících letech.
- (3) Francouzská republika předložila své komentáře dne 7. října 2009.

- (4) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby předložily své připomínky k dotčené podpoře.
- (5) Komise v této věci obdržela připomínky od zúčastněných stran. Předala je Francouzské republice a umožnila jí, aby se k nim vyjádřila, a její připomínky obdržela dopisem ze dne 15. ledna 2010.
- (6) Ve dnech 23. dubna, 19. května a 22. června 2010 zaslala Francouzská republika Komisi upřesnění nebo doplňující informace.

II. PODROBNÝ POPIS MECHANISMU FINANCOVÁNÍ

- (7) Víceletý mechanismus financování, který je předmětem tohoto rozhodnutí, souvisí s financováním poslání veřejné služby France Télévisions, které Komise zkoumala ve svých rozhodnutích ze dne 10. prosince 2003⁽³⁾, 20. dubna 2005⁽⁴⁾, 16. července 2008⁽⁵⁾ a 1. září 2009⁽⁶⁾. Představuje nicméně opatření odlišné od opatření, která byla předmětem rozhodnutí z let 2003, 2005 a 2008. Tedy konkrétněji: rozpočtové podpory, jež jsou podrobněji popsány níže, doplní veřejné zdroje přidělované France Télévisions v rámci příspěvku na veřejnoprávní audiovizuální vysílání, dříve nazývaného poplatky, který byl předmětem rozhodnutí Komise ze dne 20. dubna 2005 a který není jakožto stávající podpora pozměněn novými ustanoveními. Účelem těchto dvou veřejných zdrojů bude pokrýt náklady na poslání veřejné služby France Télévisions, snížené o nadále existující čisté příjmy z obchodních činností.

II.1 Hlavní právní základy

- (8) Hlavní ustanovení nového mechanismu veřejného financování jsou obsažena v zákoně č. 2009-258 ze dne 5. března 2009 o audiovizuální komunikaci a nové

⁽²⁾ Viz poznámka pod čarou č. 1.⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 2004/838/ES (Úř. věst. L 361, 8.12.2004, s. 21).⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise K(2005) 1166 v konečném znění (Úř. věst. C 235, 30.9.2005).⁽⁵⁾ Rozhodnutí Komise K(2008) 3506 v konečném znění (Úř. věst. C 242, 23.9.2008).⁽⁶⁾ Rozhodnutí Komise 2009/C 237/06 (Úř. věst. C 237, 2.10.2009, s. 9).⁽¹⁾ Úř. věst. C 237, 2.10.2009, s. 9.

veřejné službě televize. Oznámená podpora je součástí širší reformy struktur a posílání obecného hospodářského zájmu veřejnoprávního audiovizuálního vysílání, kterou zákon zavádí. Zákon tak pozměňuje zákonná ustanovení, jimiž se řídí posílání veřejné služby France Télévisions, zejména zákon č. 86-1067 ze dne 30. září 1986 o svobodě sdělovacích prostředků. Tato posílání jsou dále upřesněna v seznamu úkolů a povinností a ve smlouvě o cílech a prostředcích France Télévisions, které byly schváleny prováděcími předpisy k zákonu o svobodě sdělovacích prostředků. Zákon č. 2009-258 ze dne 5. března 2009 obsahuje rovněž finanční ustanovení, jimiž se na jednu stranu mění daňový zákoník, na druhou stranu stanoví zásada rozpočtové podpory pro France Télévisions začleněné v rozpočtovém zákoně.

II.2 Činnost a financování příjemce: France Télévisions

- (9) France Télévisions je akciová společnost založená podle článku 44-I zákona č. 86-1067 ze dne 30. září 1986 o svobodě sdělovacích prostředků. Tento pozměněný zákon zřizuje jediný podnik, France Télévisions, který seskupuje dříve samostatné právnické subjekty různých televizních kanálů. Podléhá hospodářské a finanční kontrole francouzského státu. Její akciový kapitál je rozdělen na akcie na jméno, které smí vlastnit pouze stát. V její správní radě zasedá kromě předsedy čtrnáct členů s pětiletým mandátem, a sice dva členové parlamentu jmenovaní kulturními komisemi národního shromáždění a senátu, pět zástupců státu, pět osobností jmenovaných Nejvyšší radou pro audiovizuální vysílání a dva zástupci zaměstnanců.
- (10) France Télévisions je přední francouzskou audiovizuální skupinou. Zaměstnává zhruba 11 000 pracovníků a zahrnuje televizní kanály France 2, France 3, France 4, France 5 a France Ô vysílající na území francouzské metropole, jakož i RFO, společnost zahrnující veřejnoprávní televizní a rádiové stanice vysílající v zámořských departementech a územích. Skupina zahrnuje rovněž reklamní agenturu, ačkoli se v současnosti zkoumá možnost osvobození od tohoto závazku, a společnosti věnující se diverzifikačním činnostem. Některé kanály France Télévisions vysílají ve velkém rozsahu v několika členských státech, zejména v Belgii a v Lucembursku.
- (11) Obrat France Télévisions za rok 2007, což bylo poslední finanční období před oznámením reformy veřejnoprávního audiovizuálního vysílání, činil 2 927 milionů EUR, z toho 64,2 % pocházelo z poplatků, 28,1 % z příjmů z reklamy (reklama a sponzorování) a 7,7 % z jiných příjmů. V letech 2003 až 2007 zůstával podíl jednotlivých složek obratu relativně stálý, přičemž příjmy

z reklamy a sponzorování se pohybovaly v rozmezí 30 % a 28 %. V letech 2003 až 2007 vykazovala celá skupina každoročně lehce plusový čistý výsledek, jehož souhrnná výše za toto období činí 99 milionů EUR.

- (12) Tento trend se změnil po oznámení reformy veřejnoprávního audiovizuálního vysílání v lednu 2008, která zahrnuje zejména budoucí ztrátu příjmů z reklamních spotů. Finanční období 2008 bylo pro France Télévisions ztrátové s čistým minusovým výsledkem [50–100] (*) milionů EUR (z toho [50–100] milionů EUR za oblast veřejné služby) způsobeným zejména značným poklesem příjmů z reklamy, kterému úplně nezabránila ani výjimečná kapitálová dotace ve výši 150 milionů EUR schválená rozhodnutím Komise ze dne 16. července 2008. V roce 2009, jakmile vstoupila v platnost reforma veřejnoprávního audiovizuálního vysílání, umožnila poskytnutá rozpočtová podpora ve výši 415 milionů EUR, kterou Komise schválila svým rozhodnutím ze dne 1. září 2009, téměř vykompenzovat snížení příjmů z reklamy a skupina France Télévisions vykázala lehce přebytkový čistý výsledek ([10–20] milionů EUR). Oblast veřejné služby však zůstala lehce ztrátová ve výši [0–5] milionů EUR, přičemž plusového výsledku dosáhly obchodní společnosti skupiny.
- (13) Činnosti a řízení skupiny France Télévisions v těchto posledních letech 2004–2008 a postavení podniku v perspektivě reformy veřejnoprávního audiovizuálního vysílání byly předmětem relativně kritické zprávy francouzského Účetního dvora „France Télévisions a nová veřejnoprávní televize“. Zpráva, na niž se odvolávají jisté třetí zúčastněné strany ve svých připomínkách, byla schválena na jednání a zveřejněna dne 14. října 2009, tedy po rozhodnutí o zahájení řízení. Zpráva odkrývá dosavadní nevyužití možnosti pokroku v řízení a ve výsledcích France Télévisions a obsahuje doporučení k budoucímu zlepšení v novém kontextu reformy.

II.3 Posílání veřejné služby France Télévisions

II.3.1 Definice posílání veřejné služby v zákoně

- (14) Pozměněný článek 43–11 zákona č. 86-1067 ze dne 30. září 1986 formuluje posílání veřejné služby France Télévisions a stanoví, že veřejnoprávní kanály „sledují posílání veřejné služby v obecném zájmu. Poskytují všem složkám veřejnosti souhrn programů a služeb, které se vyznačují rozmanitostí a pluralismem, požadavky na kvalitu a inovaci, dodržování ústavně zakotvených lidských práv a demokratických zásad. Předkládají rozmanitou nabídku analogových i digitálních programů v oblastech informací, kultury, vědy, zábavy a sportu. Podporují demokratickou diskuzi, výměnu názorů mezi

(*) Hranaté závorky [...] označují důvěrná čísla nebo obchodní tajemství, která jsou nahrazena rozpětím.

různými částmi obyvatelstva, jakož i sociální začlenění a občanské povědomí. Využívají činnost ve prospěch sociální soudržnosti, kulturní rozmanitosti a boje proti diskriminaci a navrhuji programovou tvorbu odrážející rozmanitost francouzské společnosti. Zajišťují šíření francouzského jazyka, popřípadě regionálních jazyků, a zdůrazňují rozmanitost kulturního a jazykového dědictví Francie. Přispívají k rozvoji a šíření intelektuální a umělecké tvorby a občanských, hospodářských, sociálních, vědeckých a technických znalostí, jakož i ke vzdělávání v oblasti audiovizuálního odvětví a médií. Podporují výuku cizích jazyků. Podílejí se na výchově v oblasti životního prostředí a trvalého rozvoje. Vhodnými prostředky podporují přístup neslyšících a osob s poruchou sluchu k programům, které vysílají. Zajišťují solidnost, nezávislost a pluralismus informací, jakož i pluralistický výklad myšlenkových proudů a názorů za dodržení zásady rovného zacházení a doporučení Nejvyšší rady pro audiovizuální vysílání. Subjekty veřejného sektoru audiovizuální komunikace při výkonu svých poslání přispívají k vnější audiovizuální činnosti, k šíření frankofonie a kultury a francouzského jazyka ve světě. Snaží se o rozvíjení nových služeb, které by obohatily a doplnily jejich nabídku programů, jakož i nové techniky výroby a vysílání programů a služeb audiovizuální komunikace. Každý rok je parlamentu předkládána zpráva za účelem vykazání, jak jsou prováděna ustanovení tohoto článku“.

II.3.2 Promítnutí povinností veřejné služby do činnosti France Télévisions

- (15) Pokud jde o konkrétní promítnutí těchto poslání, část I článku 44 zákona č. 86-1067 ze dne 30. září 1986 uvádí, že France Télévisions je pověřena sestavováním a plánováním televizních programů a služeb audiovizuální komunikace, jež odpovídají posláním veřejné služby vymezeným v článku 43-11 a v seznamu úkolů a povinností podle článku 48 uvedeného zákona.
- (16) Nařízení č. 2009-796 ze dne 23. června 2009 nyní stanoví jednotný seznam úkolů a povinností skupiny France Télévisions. V seznamu úkolů a povinností je vymezena činnost kanálů France Télévisions se závaznými programovými úkoly vysílání, často v době vysoké sledovanosti, každodenních kulturních pořadů, hudebních pořadů, zejména klasické hudby, za současného střídání evropských nebo regionálních orchestrů, divadelních představení nebo populárně vědeckých pořadů (články 4 až 7 seznamu úkolů a povinností). France Télévisions je rovněž povinna začlenit do souhrnu svých programů evropský rozměr, zejména vysíláním reportáží o životním stylu nebo kulturním životě v ostatních členských státech a vysíláním pořadů náboženského zaměření věnovaným hlavním náboženským vyznáním zastoupeným ve Francii (články 14 a 15 seznamu úkolů a povinností). Uvedena je rovněž povinnost sdružovat širokou a vyváženou diváckou veřejnost (článek 18).

- (17) Kromě toho jsou podle článku 53 zákona č. 86-1067 o svobodě sdělovacích prostředků uzavírány víceleté smlouvy o cílech a prostředcích mezi státem a France Télévisions na dobu tří až pěti let. Smlouvy o cílech a prostředcích stanoví za dodržení poslání veřejné služby France Télévisions zejména:

- prioritní směry jejího rozvoje,
- závazky přijaté se zřetelem na tvůrčí rozmanitost a inovaci,
- minimální výši investic France Télévisions – v procentech jejích příjmů a v absolutní hodnotě – do produkce evropských filmových a audiovizuálních děl a původní tvorby ve francouzském jazyce,
- závazky umožňující zajistit účast a občanské povědomí znevýhodněných osob, přizpůsobení všech televizních programů neslyšícím osobám nebo osobám s poruchou sluchu,
- závazky umožňující zajistit vysílání televizních programů, které budou pomocí vhodného zařízení přístupné nevidomým nebo zrakově postiženým osobám,
- předpokládané náklady na její činnost v každém dotyčném roce a kvantitativní i kvalitativní ukazatele plnění a zjištěných výsledků,
- výši veřejných prostředků, které jí mají být přiděleny, a stanovení prostředků přednostně určených na rozvoj programových rozpočtů,
- výši očekávaného výnosu z vlastních příjmů s odlišením příjmů z reklam a sponzorování,
- hospodářský výhled v případě placených služeb,
- popřípadě výhled v oblasti obnovení finanční rovnováhy.

(18) V současnosti jsou povinnosti veřejné služby France Télévisions předmětem smlouvy o cílech a prostředcích na léta 2007–2010 „France Télévisions, první soubor bezplatných televizních kanálů v éře digitálního vysílání“ ze dne 24. dubna 2007, kterou podepsali odpovědní ministři a prezident France Télévisions. V oddílu cíle I.2 „Podporovat hodnoty identity veřejné služby“ smlouva stanoví cíle konkrétní činnosti provázené kvalitativními nebo kvantitativními ukazateli, jichž má být dosaženo v těchto oblastech:

- vysíláním kulturních programů alespoň v době vysoké sledovanosti napomáhat přístupu širší veřejnosti ke kulturním programům i z hlediska demokratizace kultury,
- odrážet pluralismus v informacích a občanskou debatu,
- nabízet širokou škálu sportovních disciplín s důrazem na sporty méně exponované na soukromých televizních kanálech,
- odrážet rozmanitost a zlepšovat zviditelnění složek francouzské společnosti,
- podporovat obranu francouzské a evropské kulturní identity, chápání fungování Evropské unie a její přínosy, jakož i výuku cizích jazyků.

(19) Smlouva rovněž stanoví víceletý finanční plán, který obsahuje opravnou doložku, jež stanoví, že stát a skupina se v závislosti na vývoji příjmů z reklamy shodnou na úpravě potřeby veřejných zdrojů, přičemž přebytky nevyčleněné na snížení této potřeby veřejných zdrojů budou přednostně vyčleněny na výdaje ve prospěch audiovizuální tvorby.

(20) Po reformě byl k platné smlouvě o cílech a prostředcích připojen dodatek na léta 2009–2012. Tento dodatek, který je co do finančního plánu podrobněji popsán níže, ještě posiluje hodnoty identity veřejné služby poskytované France Télévisions a stanoví nové kvantitativní ukazatele, jichž má být každoročně dosahováno v určitých oblastech uvedených v 18. bodě odůvodnění.

II.3.3 Zavedení nových inovativních audiovizuálních služeb

(21) Nový seznam úkolů a povinností France Télévisions stanoví zavedení řady inovativních služeb určených k obohacení redakční nabídky, například zavedení komunikačních služeb, audiovizuálních mediálních služeb na

požádání nebo doplňkových obsahů obohacujících její programy. V dodatku smlouvy o cílech a prostředcích se plánuje také zavedení inovativních služeb, zejména bezplatného nebo zpoplatněného videa na vyžádání, osobní mobilní televize, vysílání na internetu, mobilní aplikace, regionální nebo tematické WebTV.

II.3.4 Externí kontrola povinností veřejné služby, včetně zavedení nových služeb

(22) Správní rada France Télévisions schvaluje podle článku 53 zákona č. 86-1067 ze dne 30. září 1986 návrh smlouvy o cílech a prostředcích této společnosti a projednává její každoroční plnění, přičemž výsledek projednávání je veřejně dostupný. Smlouvy o cílech a prostředcích, jakož i případné dodatky k těmto smlouvám, se před podpisem zašlou kulturním a finančním výborům národního shromáždění, senátu a Nejvyšší rady pro audiovizuální vysílání. Výbory mohou vyslovit stanovisko ve lhůtě šesti týdnů.

(23) Prezident France Télévisions navíc kulturním a finančním výborům národního shromáždění a senátu předloží výroční zprávu o plnění smlouvy o cílech a prostředcích. Při příležitosti předložení zprávy o plnění smlouvy o cílech a prostředcích příslušným výborům národního shromáždění a senátu prezident France Télévisions podá zprávu i o činnosti a práci interního poradního výboru odpovědného za programy, který je složen z diváků a pověřen vydáváním stanovisek a doporučení k programům.

(24) Stejně tak se stal předběžný návrh seznamu úkolů a povinností France Télévisions, jež byl stanoven nařízením, předmětem veřejné konzultace ve dnech 10. až 24. listopadu 2008, kdy zhruba patnáct subjektů předložilo příspěvky, jež daly podnět ke změnám původního znění, a po konzultaci bylo vydáno stanovisko Nejvyšší rady pro audiovizuální vysílání. Pokud jde o externí kontrolu jeho plnění, článek 48 zákona ze dne 30. září 1986 stanoví předkládání roční zprávy Nejvyšší rady pro audiovizuální vysílání kulturním výborům národního shromáždění a senátu. Zpráva bude předkládána rovněž ministerstvu kultury a komunikací.

(25) Tyto parlamentní výbory, stejně jako Nejvyšší rada pro audiovizuální vysílání, mohou vyslechnout třetí strany. Ve skutečnosti jsou zúčastněné strany pravidelně vyslechnuty na této půdě a oznamují svá stanoviska k otázkám, které se týkají veřejnoprávního audiovizuálního vysílání.

II.4 Finanční vyrovnání postupného úbytku až úplného zániku reklamních spotů

- (26) Aby programová tvorba veřejnoprávního vysílání byla svobodnější a méně závislá na obchodních hlediscích, čl. 53 pododstavec VI pozměněného zákona č. 86-1067 ze dne 30. září 1986 o svobodě sdělovacích prostředků počítá s úbytkem a později úplným zánikem reklamních spotů: „Programy státních televizních služeb uvedených v části I článku 44, s výjimkou jejich regionálních a místních programů, vysílané mezi dvacátou a šestou hodinou, neobsahují jiné reklamní spoty než ty, které se týkají výrobků a služeb prezentovaných pod jejich obecným označením. Toto ustanovení platí rovněž pro programy, které tyto služby vysílají mezi šestou a dvacátou hodinou od ukončení analogového pozemního vysílání televizních služeb uvedených v téže části I na celém území metropole. Netýká se kampaní obecného zájmu“.
- (27) Ukončení analogového pozemního vysílání televizních služeb je stanoveno nejpozději na 30. listopad 2011. Kromě výjimky týkající se reklamy na výrobky nebo služby bez obchodní značky jsou stanoveny odchylky u vysílání reklamních spotů pro zámořské departementy a společenství nebo pro Novou Kaledonii, neexistuje-li nabídka soukromé televize s nekódovaným pozemním vysíláním.
- (28) Jak stanoví článek 53 pozměněného zákona č. 86-1067 o svobodě sdělovacích prostředků, úbytek a poté zánik reklamních spotů vyplývající z provádění zákona vede k finančnímu vyrovnání od státu, které je poskytnuto France Télévisions za podmínek stanovených každým rozpočtovým zákonem. Za tímto účelem Francouzský stát vytvořil v rubrice „Média“ souhrnného státního rozpočtu nový program nazvaný „Podíl na financování veřejnoprávního audiovizuálního vysílání“. Čistě pro informaci: francouzské orgány mají za to, že podíl veřejné dotace, který doplňuje výnos z příspěvku na veřejnoprávní audiovizuální vysílání, bude činit v roce 2010 přibližně 460 milionů EUR, v roce 2011 to bude 500 milionů EUR a v roce 2012 650 milionů EUR.
- (29) Francouzská republika prohlašuje, že veřejné financování z rozpočtové podpory bude každoročně stanoveno v závislosti na nákladech na výkon veřejné služby France Télévisions a připočteno k výnosu z příspěvku na veřejnoprávní audiovizuální vysílání za současného odečtení nadále existujících příjmů z obchodní činnosti. Francouzské orgány v tomto ohledu předložily odhad nákladů a příjmů veřejné služby France Télévisions sestavený podle obchodního plánu na léta 2009–2012 a shrnutý níže:

Tabulka 1

Odhad příjmů a nákladů France Télévisions v souvislosti s poskytováním veřejné služby v letech 2010–2012

(v mil. EUR)

	2010	2011	2012
	Rozpočet	Rozp. odh.	Rozp. odh.
A/Veřejné zdroje	[2 500–3 000]	[2 500–3 000]	[2 500–3 000]
B/Jiné zdroje (reklama, sponzorování atd.)	[300–600]	[300–600]	[300–600]
C/Hrubé náklady veřejné služby	[3 500–3 000]	[3 500–3 000]	[3 500–3 000]
D/Čisté náklady veřejné služby (C + B)	[3 000–2 500]	[3 000–2 500]	[3 000–2 500]
Rozdíl čisté náklady veřejné služby – veřejné zdroje (D + A)	[- 50–50]	[- 50–50]	[- 50–50]

Zdroj: Připomínky Francie ze dne 15. ledna 2010.

- (30) Výše uvedená tabulka ukazuje odhad schodku odpovídajícího nekrytým čistým nákladům k tíži veřejné služby France Télévisions v letech 2010 a 2011. Tento schodek by měl být částečně snížen v roce 2012, kdy se počítá s mírným přebytkem ve výši [30–50] milionů EUR, čili [0–5] % čistých nákladů veřejné služby. Tento odhad přebytku na rok 2012 (pokud by se ve skutečnosti potvrdil, což předpokládá, že se příjmy a náklady budou vyvíjet přesně podle odhadu) zůstane nižší než kumulovaný schodek plánovaný na roky 2010 a 2011. Podle stávající smlouvy o cílech a prostředcích budou muset být přebytky nepřidělené na snížení potřeb veřejných zdrojů přednostně přiděleny na výdaje ve prospěch audiovizuální tvorby. Ta je běžně určena k tvorbě programů, případným přebytkem by se tedy neměla financovat obchodní činnost.

(31) Je třeba poznamenat, že obchodní plán na léta 2009–2012 převzatý v kapitole V dodatku ke stávající smlouvě o cílech a prostředcích nahrazuje finanční složku smlouvy, která byla uzavřena v dubnu 2007, s ohledem na nový rámec stanovený reformou a na související finanční důsledky. Obchodní plán počítá se snížením celkových hrubých nákladů na poskytování veřejné služby za období 2010–2012, se současným snížením provozních nákladů ve srovnání s původní smlouvou, snížením nákladů na vysílání a využitím synergických účinků vyplývajících ze společného podniku, a to navzdory zavedení nových nákladových položek spojených s reformou.

(32) Pokud jde o příjmy: ačkoli plánované veřejné příjmy rostou, úplně nezajišťují vyrovnanost účtů v období 2010–2012 a jak je uvedeno v tabulce 1, jsou stále nižší než hrubé náklady veřejné služby, takže odhadovaná finanční rovnováha závisí na příjmech z obchodní činnosti, které budou každoročně přetrvávat. Z obchodního plánu je také zřejmé, že podnik i stát mají zájem na rychlejším dosažení rovnováhy, než bylo původně plánováno. Dále je v něm upřesněna potřeba přesného a pravidelného monitorování s ohledem na pozitivní nebo negativní události.

II.5 Určení maximální výše veřejných zdrojů

(33) Článek 44 pozměněného zákona č. 86-1067 o svobodě sdělovacích prostředků upřesňuje také, že: „Veřejné zdroje přidělené subjektům veřejnoprávního audiovizuálního vysílání náhradou za povinnosti veřejné služby, které jim byly uloženy, nepřesáhnou výši nákladů na plnění uvedených povinností“. Toto ustanovení vyplývá ze závazků Francouzské republiky výslovně začlenit do zákona zásadu neposkytování nadměrných vyrovnávacích plateb za povinnosti veřejné služby v rámci řízení, jež vedlo k rozhodnutí Komise o slučitelnosti ze dne 20. dubna 2005, které se týká použití zdrojů z televizních poplatků⁽⁷⁾.

(34) Podle výše uvedeného závazku převzalo nařízení č. 2007-958 ze dne 15. května 2007 o finančních vztazích mezi státem a subjekty veřejného sektoru audiovizuální komunikace ve svém článku 2 doslovné znění článku 53 zákona ze dne 30. září 1986 s přihlédnutím k „přímým nebo nepřímým příjmům získaným z posílání veřejné služby“ a upřesňuje, že náklady na plnění povinností veřejné služby byly určeny pomocí oddělených účtů. Nařízení ukládá ve svém článku 3 skupině France Télévisions a jejím dceřiným společnostem povinnost, aby při všech obchodních činnostech dodržovala tržní podmínky a aby nezávislý subjekt vypracoval výroční zprávu o plnění této povinnosti, která bude předána odpovědnému ministru, národnímu shromáždění a senátu.

(35) Komise obdržela a prozkoumala zprávy o provádění článků 2 a 3 nařízení, které se týkají finančních období 2007 a 2008 (zprávy vypracované podle článku 3 nařízení byly schváleny za rok 2007 auditory společností PriceWaterhouseCoopers a KPMG a za rok 2008 společností Cabinet Rise), jakož i návrh zprávy za rok 2009 podle článku 2.

II.6 Nové poplatky stanovené reformou veřejnoprávního audiovizuálního vysílání

(36) Zákon č. 2009-258 ze dne 5. března 2009 rovněž pozměnil daňový zákon za účelem zavedení nových poplatků z reklamy a elektronických komunikací.

II.6.1 Poplatek z reklamních spotů

(37) V oddílu II první části knihy I všeobecného daňového zákoníku je nyní zařazena kapitola VII^f, která zavádí poplatek, jemuž podléhají všichni poskytovatelé televizních služeb se sídlem ve Francii. Základem poplatku jsou celkové částky (bez DPH) placené inzerenty za vysílání jejich reklamních spotů dotyčným poplatníkům nebo produkčním vedoucím reklamních spotů, po odečtení částek zaplacených v rámci daně stanovené v článku 302a KC všeobecného daňového zákoníku, kterou musí zaplatit poskytovatelé a distributoři televizních služeb vysílající audiovizuální díla, jež jsou způsobilá k čerpání podpory ze Státního filmového centra. Tyto částky jsou předmětem paušálního snížení o 4 %. Poplatek je vypočten tak, že se uplatní sazba 3 % na část ročních plateb (bez DPH) připadající na každou televizní službu, která převyšuje 11 milionů EUR.

(38) Pro jiné televizní služby než ty, které jsou šířeny pozemním analogovým vysíláním, je však tato sazba stanovena pro rok 2009 na 1,5 %, pro rok 2010 na 2 % a pro rok 2011 na 2,5 %. Až do roku ukončení pozemního analogového vysílání televizních služeb na metropolitním území je pro všechny poplatníky přechodně stanovena maximální výše poplatku na 50 % zvýšení jeho základu oproti roku 2008, zjištěného v kalendářním roce, za nějž bude poplatek splatný. Částka poplatku v žádném případě nesmí být nižší než 1,5 % základu. V případě poskytovatelů televizních služeb, jejichž dosažená každodenní sledovanost mimo metropolitní Francii je vyšší než 90 % jejich celkové sledovanosti, je částka pro výpočet poplatku snížena o částky zaplacené za vysílání reklamních spotů určených pro evropský nebo světový trh, vynásobené podílem celkové roční sledovanosti dosažené mimo metropolitní Francii.

⁽⁷⁾ Viz rozhodnutí K(2005) 1166 v konečném znění, body 65 až 72.

II.6.2 Poplatek z elektronických komunikací

- (39) V oddílu II první části knihy I všeobecného daňového zákoníku je nyní zařazena kapitola VIIg, jež zavádí poplatek, který musí zaplatit každý subjekt elektronických komunikací, jenž poskytuje službu ve Francii a který byl předem přihlášen u Regulačního úřadu pro elektronické komunikace (Autorité de régulation des communications électroniques). Tento poplatek se vyměňuje z částky (bez DPH) předplatného a jiných částek zaplacených uživateli za služby elektronických komunikací, které poskytují subjekty elektronických komunikací, po odečtení částky odpisů účtovaných v průběhu uzavřeného účetního období za rok, v němž se poplatek stal splatným, pokud se vztahují na materiál a vybavení, jež subjekty získaly po nabytí účinnosti zákona pro potřeby infrastruktur a sítí elektronických komunikací zřízených na území státu a jejichž doba odpisování činí nejméně deset let. Poplatek je vypočten tak, že se uplatní sazba 0,9 % na část základu poplatku, jež převyšuje 5 milionů EUR.

III. DŮVODY, KTERÉ VEDLY K ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

- (40) Komise ve svém rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení měla za to, že vyrovnávací platba zamýšlená počínaje rokem 2010 může představovat státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, jejíž slučitelnost s vnitřním trhem je podle čl. 106 odst. 2 SFEU třeba prozkoumat podle zásad a prováděcích předpisů pro veřejné služby rozhlasového vysílání.
- (41) Pokud jde o existenci činnosti veřejné služby, jejíž posílání byla jasně stanovena úředním aktem a jež podléhá přiměřeným kontrolním mechanismům, Komise bez pochybností dospěla k závěru, stejně jako ve svých rozhodnutích z prosince 2003, dubna 2005, července 2008 a září 2009, že posílání veřejné služby France Télévisions jsou jasně stanovena úředními akty vydanými nebo schválenými francouzským státem podle pravidel, kterými se stanoví nezávislá kontrola France Télévisions.
- (42) Naproti tomu, pokud jde o zkoumání přiměřenosti zamýšleného finančního vyrovnání v porovnání s čistými náklady na poskytování veřejné služby, Komise mimo jiné s přihlédnutím k účinkům podpory vyjádřila pochybnosti ohledně dvou otázek:

— na jednu stranu ohledně rizika nadměrného vyrovnání čistých nákladů veřejné služby za rok 2012 a pravděpodobně i za roky 2010 a 2011, zatímco Komise k těmto rokům neměla k dispozici tak podrobné informace jako ty, které francouzské orgány poskytly za rok 2009, a

— na druhou stranu ohledně možné existence vztahu závazného určení mezi příjmy z poplatků z reklamy a elektronických komunikací a podporou určenou pro France Télévisions, a pokud by bylo možno takový vztah prokázat, ohledně jejich negativních dopadů a jejich slučitelnosti se Smlouvou, zejména v rámci hodnocení reformy financování skupiny France Télévisions z hlediska hospodářské soutěže, které chybělo.

- (43) Komise kromě toho francouzské orgány upozornila na přijetí svého sdělení dne 2. července 2009 o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání⁽⁸⁾ (dále jako „sdělení o vysílání“), jež je použitelné na podporu oznámenou již po jeho zveřejnění, a francouzské orgány vyzvala, aby k tomuto revidovanému sdělení přihlédly ve svých připomínkách.

IV. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (44) Společnost Sociétés des auteurs et compositeurs dramatiques (SACD) ve svých připomínkách ze dne 2. listopadu 2009 upozorňuje Komisi na význam povinností, které musí France Télévisions plnit, aby podporovala národní audiovizuální tvorbu. Tento význam byl koncem roku 2008 údajně posílen mezioborovou dohodou, která má být zahrnuta do budoucí smlouvy o cílech. France Télévisions tak bude muset v roce 2010 vynaložit na národní audiovizuální tvorbu 19 % z obrátu zahrnutého do základu za rok 2009 a tento podíl bude muset být v roce 2012 zvýšen na 20 %, tedy na 420 milionů EUR. Stejný podíl v případě TF1 je naopak omezen na 12,5 % a u stanice M6 a u pozemních digitálních televizních kanálů nepřekročí 11 %. Závazek ve prospěch filmové tvorby rovněž poroste každoročně v průměru o více než 1,2 % až do roku 2012. Současně se zrušením reklamy by došlo k růstu nákladů na programovou skladbu v oblasti děl z vlastní a nedovážené produkce, o čemž svědčí závazek ve prospěch inovativní a kvalitní veřejné služby.
- (45) Svaz La Fédération Française des Télécommunications et des Communications Électroniques (FFTCE) se ve svých připomínkách ze dne 30. října 2009, k nimž se připojila Iliad jakožto nečlen FFTCE, domnívá, že zrušení komerční reklamy jako takové nepřispívá k posílání veřejné služby France Télévisions. Vzhledem k tomu, že reklama není nedílnou součástí tohoto posílání, jakákoli dotace, cílená výhradně na vyrovnání ušlého zisku bez ohledu na skutečné posílání, by byla sama o sobě státní podporou v rozporu s čl. 106 odst. 2 a článkem 107 SFEU. Tato vyrovnávací platba musí krýt vlastní náklady veřejné služby, které se musí objevit v oddělených účtech. Výše dotace je ovšem zřejmě stanovena pro nadcházející roky na základě odhadu ztráty příjmů z obchodní

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 257, 27.10.2009, s. 1.

činnosti, což za zhoršené situace na trhu vážně narušuje hospodářskou soutěž se soukromými provozovateli vysílání. Zatímco celkový obrat z reklamy France Télévisions by za zhoršené situace na trhu bezpochyby nedosáhl 500 milionů EUR, francouzské orgány se zavázaly zaplatit v roce 2009 450 milionů EUR pouze za zrušení reklamy po 20 hodině. V budoucnosti budou údajně příjmy z dotace také mnohem vyšší než příjmy z reklamních spotů, jichž by bylo dosaženo bez uskutečnění reformy.

(46) Pokud jde o posílání služby obecného hospodářského zájmu, FFTCE poznamenává, že povinnosti, které France Télévisions ukládají stanovy Evropské vysílací unie (Union Européenne de Radiotélévision – UER) jakožto jejímu členu, již existovaly a budou pro ni použitelné, ačkoli nejsou začleněny do francouzského zákona. Omezení uložená zákonem, ostatně velmi neurčitá, se podstatně neliší od omezení vyplývajících ze stanov UER, jimž podléhají rovněž stanice TF1 a Canal + jakožto členové, takže vyrovnávací dotace podle zákona musí být označena za státní podporu.

(47) FFTCE má nakonec za to, že nový poplatek z obratu subjektů elektronické komunikace zavedený reformou veřejnoprávního audiovizuálního vysílání je určen k financování France Télévisions. Kromě vztahu závazného určení, který orgány ve svých prohlášeních potvrdily, ovlivňují změny v jeho základě a sazbě výši dotace. Zavedení takového poplatku však porušuje článek 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací⁽⁹⁾, neboť členské státy nemohou subjektům ukládat žádný další poplatek z obratu, než je stanoveno touto směrnicí.

(48) Svaz Association des chaînes privées (Sdružení soukromých televizních kanálů) se ve svých připomínkách ze dne 2. listopadu 2009 domnívá, že špatné řízení France Télévisions, na jehož četné příklady poukázal Účetní dvůr, zhoršuje zjištěný inflační dopad na trh programové tvorby a nákup vysílacích práv. V případě, že se nevede analytické účetnictví, vyvolá absence kontroly nákladů nejistoty, pokud jde o vymezení nákladů na výkon posílání veřejné služby, jež mají být financována, a tím vznikne i vážné riziko nadměrné vyrovnávací platby. Jelikož řada náznaků nasvědčuje tomu, že nový audiovizuální poplatek bude určen pro France Télévisions, jeho odvod do státního rozpočtu nesleduje jiný účel než uniknout kontrole Komise. Tento poplatek nutí konkurenty

France Télévisions, aby financovali podporu, přičemž způsobuje narušení, které je ještě zhoršeno nedostačnou diferenciací mezi programy jednotlivých kanálů v historii televize.

(49) Evropská vysílací unie (UER) ve svých komentářích ze dne 2. listopadu 2009 zdůrazňuje nevyhnutelně výhledový charakter všech víceletých odhadů nákladů a příjmů provozovatele veřejnoprávního vysílání, které Francie předložila. Tyto odhady musí zajistit dlouhodobý finanční výhled, a danému subjektu tak umožnit zabezpečení zcela nezávislé nepřetržité služby. Korekci případných odchylek v odhadech mají zajistit mechanismy vytvořené *ex post*. Rozhodnutí Komise se musí týkat výpočetních parametrů *ex ante* a těchto mechanismů, aniž by omezovalo skutečnou výši budoucí vyrovnávací platby schválením pouze odhadovaných nákladů a příjmů, jinak by Komise stanovila a kontrolovala roční výše režimu podpor spíše než režim samotný. UER také vyjadřuje obavu, že se Komise snaží zjistit odhadovanou výši synergických účinků a zvýšení účinnosti v budoucích letech, neboť účinnost, s níž se služba obecného hospodářského zájmu poskytuje, uniká kontrole Komise podle čl. 106 odst. 2 SFEU.

(50) Sdružení evropských komerčních televizních společností – Association des Télévisions Commerciales européennes (ACT) – ve svých komentářích ze dne 2. listopadu 2009 podporuje rozhodnutí Francouzské republiky podstatně omezit komerční reklamu u svého provozovatele veřejnoprávního vysílání. ACT poznamenává, že v daném případě nebyly splněny dvě podmínky judikatury Altmark⁽¹⁰⁾, takže zamýšlený rozpočtový příspěvek představuje podporu. ACT má nicméně za to, že je-li systém financování podpory prostřednictvím poplatku vybíraného z reklamních příjmů konkurentů považován za slučitelný s právem Unie, výhody ze stažení z trhu by byly značně sníženy, zatímco takový systém by mohl v určitých ohledech způsobit větší narušení než tradiční podvojný systém veřejného a komerčního financování.

(51) ACT má za to, že povinnosti veřejné služby France Télévisions se údajně od roku 1994 podstatně nezměnily a jsou obdobné jako povinnosti jiných soukromých provozovatelů vysílání. Rovněž odhady vyrovnání ztráty příjmů z reklamy jsou až do roku 2012 neurčité a neberou v úvahu ani snížení s nimi spojených investičních nákladů, ani možné snížení nákladů na programovou tvorbu, která méně podléhá omezením kladeným inzerenty, ani očekávané zisky ze synergických účinků. Mechanismus přizpůsobení veřejných příjmů a příjmů z obchodní činnosti nákladům, stanovený ve smlouvě

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽¹⁰⁾ Rozsudek Soudního dvora ve věci C-280/00, *Altmark Trans*, Sb. rozh. I-7747, body 88 až 93.

o cílech a prostředcích, by měl být přezkoumán, zejména s ohledem na proměnlivost příjmů z obchodní činnosti, jinak by Komise neměla k dispozici důvěryhodné informace, aby mohla určit skutečné náklady na poskytovanou službu a případnou nadměrnou vyrovnávací platbu. Toto ověření by bylo provedeno, aniž by podnik vedl analytické účetnictví, jak zjistil Účetní dvůr.

- (52) Nakonec má ACT za to, že podpora je fakticky financována novými poplatky, které zavádí reforma, a že pokud jde o poplatek z audiovizuální reklamy, tento poplatek zavádí ve Francii model financování veřejné služby konkurenty, od něhož bylo jinde upuštěno. Mechanismus podpory však chrání zdroje France Télévisions, ačkoli je čím dál zjevnější, že inzerenti nepřenesou celou svoji poptávku na konkurenční kanály. Kromě toho by takový mechanismus zvětšil překážky vstupu na francouzský trh.
- (53) France Télévisions se ve svých připomínkách ze dne 2. listopadu 2009 domnívá, že oznámený mechanismus jí neposkytuje žádné hospodářské zvýhodnění vůči jejím konkurentům, neboť i když je chráněna před ztrátou příjmů z obchodní činnosti, stát jí na druhé straně uložil omezení v jiné oblasti, kde není omezen žádný ze soukromých objektů na trhu: ukončení vysílání reklamy. Až nabude ukončení vysílání reklamních spotů účinnosti, zmizí jakékoli narušení hospodářské soutěže na tomto trhu, zatímco tlak na konkurenty v oblasti sponzorování bude vzhledem k omezené existenci skupiny France Télévisions nulový. Pokud jde o nákup audiovizuálních práv zvaných „premiums“, zatímco kanál TF1 dosáhl 96 nejvyšších sledovaností ze 100 a v roce 2008 18 z 20 nejvyšších sledovaností, France Télévisions nemá žádnou výhradní smlouvu s velkými americkými distribučními společnostmi. Kromě toho musí investovat do audiovizuální tvorby s požadavky na kvalitu, jež jsou neslučitelné s cíli sledovanosti komerčních televizních kanálů. Pokud jde o prodej programů, domnívá se, že je zastoupena pouze okrajově.
- (54) France Télévisions má navíc za to, že jelikož částka, která jí bude přidělena, závisí každý rok předběžně, konkrétně a objektivně na nákladech na její posílání, s korekcí *ex post* v případě odchylky od skutečných nákladů, splňuje oznámený mechanismus druhou podmínku judikatury Altmark. Čtvrtá podmínka této judikatury by byla rovněž splněna, neboť synergických účinků, kterých v minulosti nebylo možno využít, bude možné využít po právní reorganizaci a změně stanov; tato čtvrtá podmínka nevyžaduje, aby byla služba poskytována za co nejnižší náklady, ale aby tyto náklady odpovídaly nákladům průměrného a řádně řízeného podniku.
- (55) Pokud jde o podmínky slučitelnosti oznámeného mechanismu s vnitřním trhem: jelikož má tento mechanismus nadále existovat ještě mnoho let, nebude podle France

Télévisions možné s dostatečnou jistotou zjistit čisté náklady veřejné služby tak, aby mohla Komise provést kontrolu *ex ante* a ověřit, zda nedošlo k nadměrné vyrovnávací platbě. Zatímco informativní odhady na léta 2010 až 2012 nejsou neslučitelné s možností dosáhnout přiměřeného zisku nebo s možností vytvořit rezervu omezenou na 10 % ročních výdajů na veřejnou službu, zákonná ustanovení a právní předpisy zřizující kontrolu *ex post* umožní v každém případě zajistit přiměřené financování. France Télévisions se domnívá, že – vzhledem k tomu, že kolísání nákladů na její programovou skladbu závisí na jejich redakčních výběrech – je povinna plnit pouze zákonem uložené povinnosti veřejné služby a že má Francouzská republika naprostou volnost při vymezování jejich obsahu. Tyto povinnosti se kromě toho projevují v požadavku na sledovanost, který se ukončením vysílání reklamních spotů nezmírní. Naopak bude muset být získán větší počet programů.

- (56) Televizní kanál Métropole Télévisions (M6) má ve svých připomínkách ze dne 2. listopadu 2009 za to, že zamýšlený systém financování představuje státní podporu ve smyslu článku 107 SFEU, zejména pokud by nebyly splněny druhá a čtvrtá podmínka judikatury Altmark: vyrovnávací platbu založenou na odhadu ztráty obchodních příjmů, které jsou svou povahou (a v praxi) proměnlivé, nelze považovat za vycházející z objektivních a transparentních výpočetních parametrů nákladů veřejné služby. Základem pro výpočet kromě toho nejsou náklady průměrného a řádně řízeného podniku tohoto odvětví, nýbrž náklady skupiny France Télévisions, která je podle četných informací řízena neefektivně, což zvyšuje náklady veřejné služby, které společenství nese.
- (57) Pokud jde o slučitelnost opatření s vnitřním trhem, M6 má za to, že zamýšlený systém financování je nezákonný, neboť strukturálně vede k nadměrné vyrovnávací platbě za náklady veřejné služby. Směrnice Komise (ES) č. 2006/111/ES ze dne 16. listopadu 2006 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků⁽¹⁾ ukládá Francii, aby veškeré náklady a výnosy služby obecného zájmu byly správně přičteny na základě důsledně uplatňovaných zásad analytického účetnictví. Jak však zdůraznil Účetní dvůr, France Télévisions takové účetní nástroje nemá. K výpočtu výše vyrovnávací platby by tedy nemohl sloužit žádný objektivní údaj. K nadměrné vyrovnávací platbě by nevyhnutelně došlo, neboť dotace je vypočtena na základě příjmů z obchodní činnosti, které nespádají do posílání veřejné služby, ani nemohou být zohledněny v jejich nákladech. Nahodilá povaha odhadů ušlých příjmů a neexistence analýzy nákladů by nevyhnutelně způsobily také nadměrnou vyrovnávací platbu.

(1) Úř. věst. L 318, 17.11.2006, s. 17.

- (58) Zahrnutí nových poplatků do mechanismu financování zhoršuje negativní dopady podpor na trhy, na nichž se nakupují audiovizuální práva a kde špatné řízení France Télévisions zaštitěné veřejnými podporami zvyšuje náklady konkurentů, a na reklamní činnost, kterou France Télévisions přeneše do oblasti sponzorování, aniž by kanál M6 s ohledem na svůj odlišný profil sledovanosti mohl obsadit prostor, který France Télévisions opustila. Za těchto podmínek by mohlo být oprávněné pouze financování *ex post*. Mechanismus by byl tudíž strukturálně nezákonný, pokud by nebyly zavedeny mechanismy nezávislé kontroly *ex post*, která by zaručila, že nedojde k nadměrné vyrovnávací platbě na základě reálných číselných údajů, přičemž podle M6 by zavedení těchto mechanismů ve Francii by bylo neúčinné.
- (59) Ve svých připomínkách ze dne 2. listopadu 2009 staví televizní kanál Télévision Française 1 (TF 1) reformu financování France Télévisions do kontextu strukturálních změn ovlivňujících trh s reklamou, na němž dochází k silnému rozvoji internetu. Televize představovala v roce 2008 pouze asi 11 % z 33 miliard EUR výdajů na komunikace inzerentů. Obrat z reklamy televizních kanálů vysílajících pozemní digitální cestou vzrostl od ledna do září 2009 o 60 % oproti poklesu o 8 % v případě všech tří soukromých kanálů v historii televize. Daně a poplatky odvedené TF1 za rok 2008 představují 60 % jeho výsledku. Víceleté smlouvy o nabytí vysílacích práv, cenová inflace a nepružnost nákladů včetně nákladů na programovou skladbu, jež jsou způsobeny právními požadavky v oblasti produkce a vysílání francouzských a evropských děl, jež představují 30 % z celkového objemu poplatků, zmenšují podle TF1 jeho manévrovací prostor. Skutečnost, že bude podléhat novému audiovizuálnímu poplatku, by posílila narušení hospodářské soutěže na trhu.
- (60) Možný přesun poptávky inzerentů na TF1 je veřejně oznámeným předmětem poplatku z audiovizuální reklamy. Nejenže k očekávanému přesunu obratu ve výši 350 milionů EUR na všechny tři pozemní televizní kanály v roce 2009 nedošlo, tyto kanály dokonce vykázaly pokles o 450 milionů EUR oproti odhadům. Kromě toho by byl rozsah tohoto přesunu každopádně omezen právními předpisy, které při provádění práva Evropské unie omezují čas vysílání reklam na maximálně dvanáct minut za jednu vysílací hodinu, pokud se nepřekročí celodenní průměr šesti minut za hodinu.
- (61) TF1 se domnívá, že poplatek představuje státní podporu ze dvou důvodů: tím, že France Télévisions již ve skutečnosti nebude povinna platit poplatek po 30. listopadu 2011 (k tomuto datu bude povinna ukončit vysílání reklamních spotů a částky za ně inkasované tvoří základ poplatku), a za druhé tím, že France Télévisions obdrží zdroje takto získané, neboť z četných vládních a parlamentních prohlášení při debatách o návrhu zákona vyplývá, že tento poplatek je určen na financování podpory. Při posuzování podpory by tedy měl být vzat v úvahu režim zdanění určený na financování podpory, a to nezávisle na jeho zákonnosti.
- (62) Kanál TF1 se domnívá, že jeho povinnosti jsou srovnatelné a s povinnostmi skupiny France Télévisions, jejíž programy se takřka neliší od jejích. I když TF1 vítá přepracování smlouvy o cílech a prostředcích a seznamu úkolů a povinností v důsledku reformy veřejnoprávního audiovizuálního vysílání, má s odvoláním na stanovisko Účetního dvora za to, že nabídka veřejnoprávního vysílání je nedostatečně individualizována. Tak je zdůrazněno, že v dřívějších seznamech úkolů a povinností představovaly kvantitativní povinnosti vysílání 10 % programové skladby.
- (63) Stejně tak nedostatečná je kontrola nákladů a kvalita řízení France Télévisions, jež způsobují, že veřejná služba není poskytována za nejnižší náklady pro společenství a vzniká riziko nadměrné vyrovnávací platby. Komise by také v tomto ohledu měla prověřit růst zisků z obchodních činností, synergické účinky, které by měly po roce 2009 vyplynout ze založení jediného podniku France Télévisions, a sebemenší tlak na náklady na programovou skladbu vyplývající z menší závislosti inzerentů.

V. PŘIPOMÍNKY FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY

- (64) Pokud jde o použití čl. 106 odst. 2 SFEU, Francouzská republika se ve svých připomínkách předaných dne 7. října 2009 a následně upřesněných odvolává zejména na pochybnosti Komise vyjádřené na jednu stranu ohledně přiměřenosti veřejného financování a rizika nadměrné vyrovnávací platby, na stranu druhou ohledně zohlednění nových poplatků zavedených reformou veřejnoprávního audiovizuálního vysílání za účelem posouzení slučitelnosti oznámeného opatření s vnitřním trhem.

V.1 Přiměřenost financování a kontrola *ex-post* rizika nadměrné vyrovnávací platby

- (65) Francouzská republika upřesňuje, že oznámené opatření není vyrovnávací platbou za ztrátu příjmů skupiny France Télévisions z reklamy, i když odhadované částky uvedené pro informaci k tomu přihlížejí, nýbrž jde o financování určené ke krytí nákladů na plnění poslání veřejné služby. Potřeby financování se budou muset vyvíjet v závislosti na změnách nákladů na programovou skladbu, na kolísání příjmů z obchodní činnosti nebo na vysílacích prostředcích.

- (66) Francouzská republika zdůrazňuje, že potvrzení *ex ante* týkající se neexistence rizika nadměrné vyrovnávací platby je nutno provést ověřením existence kontrolních mechanismů stanovených právními a správními předpisy v souladu s judikaturou a prováděcí praxí Komise, a nikoli s ohledem na uvedené odhadované orientační částky dotace a budoucích nákladů. Orientační částky jsou uvedeny pro ilustraci na základě obchodního plánu schváleného orgány dozoru a France Télévisions. Metoda výpočtu dotace nespočívá v odhadu snížení příjmů France Télévisions z reklamy. Výpočet bude spočívat v obecném vzorci: pro každý rok bude kombinovaná částka příspěvku na veřejnoprávní audiovizuální vysílání a rozpočtové dotace – při dodržení závazků Francouzské republiky a kontrolních mechanismů *ex post* stanovených právními a správními předpisy – úměrná nákladům na posílání veřejné služby France Télévisions sníženým o příjmy z obchodní činnosti.
- (67) Kromě toho, pokud jde o nové inovativní audiovizuální služby uvedené ve sdělení o vysílání, Francouzská republika zdůrazňuje, že některé jsou již uvedeny v novém seznamu úkolů a povinností France Télévisions a v pozměněné smlouvě o cílech a prostředcích, které byly a budou předmětem předběžných a pravidelných kontrol a konzultací, jež jsou popsány výše. Pokud jde o budoucí vývoj, Francie se domnívá, že zavedení každé významné nové služby musí být zapracováno do smlouvy o cílech a prostředcích, na niž se budou vztahovat tytéž kontroly.
- (68) Kromě toho, vzhledem k nabytí účinnosti sdělení o vysílání po zahájení tohoto řízení se Francouzská republika zavazuje ke zdokonalení svého systému finanční kontroly *ex post*, aby vyhověla nově upřesněným pravidlům tohoto sdělení ve věci mechanismu finanční kontroly. Bylo tak stanoveno, že se změní článek 2 nařízení č. 2007-958 ze dne 15. května 2007. Účelem této změny je:
- zajistit, aby zpráva o oddělených účtech – což je požadavek umožňující zajistit kontrolu, zda nedošlo k nadměrné vyrovnávací platbě – byla, podobně jako zpráva podle článku 3, kontrolována externím subjektem, jehož výběr podléhá schválení ministra odpovědného za komunikace, předána tomuto ministroví, jakož i národnímu shromáždění a senátu, a vyhotovena na náklady France Télévisions,
 - zdokonalit funkční mechanismus schopný zajistit skutečné navrácení případných nadměrných vyrovnávacích plateb nebo křížových dotací, které by tyto oddělené účty odhalily a které by nebyly slučitelné s článkem 53 zákona č. 86-1067 ze dne 30. září 1986 o svobodě sdělovacích prostředků, jakož i se sdělením Komise o vysílání.
- (69) Francouzské orgány se za účelem zdokonalení informovanosti Komise v průběhu prvních let reformy, která byla zahájena zákonem č. 2009-258 ze dne 5. března 2009, rovněž zavazují sdělovat Komisi v letech 2010 až 2013:
- zprávy vypracované podle článků 2 a 3 výše uvedeného pozměněného nařízení ve lhůtě nejpozději šesti měsíců po schválení účtů valnou hromadou, včetně údajů týkajících se vývoje podílů na trhu s reklamou od roku 2007,
 - veřejné údaje o monitoringu plnění posílání veřejné služby France Télévisions, jako je výroční zpráva o televizních kanálech vypracovaná Nejvyšší radou pro audiovizuální vysílání (ustanoveno článkem 18 zákona č. 86-1067 ze dne 30. září 1986) a zápis ze slyšení prezidenta France Télévisions před parlamentními výbory (kulturní a finanční výbory národního shromáždění a senátu) ohledně ročního plnění smlouvy o cílech a prostředcích (jak stanoví článek 53 výše uvedeného zákona).
- V.2 Zohlednění nových poplatků zavedených reformou veřejnoprávního audiovizuálního vysílání**
- (70) Francouzská republika má za to, že ve svém oznámení nepřihlédla k novým poplatkům z reklamy a elektronických komunikací. I když byly tyto poplatky zavedeny stejným legislativním nástrojem, kterým byla zavedena reforma, nespadají do oznámeného opatření.
- (71) Francouzská republika upřesňuje, že veřejná prohlášení před hlasováním o zákonu, o němž se zmiňuje rozhodnutí o zahájení řízení, později popřená ustanoveními tohoto zákona, nepostačují ke zjištění vztahu závazného určení mezi poplatky a financováním podpory podle práva Evropské unie. Podle francouzského práva jsou tyto poplatky vybírány ve prospěch souhrnného státního rozpočtu, přispívají k financování veškerých veřejných výdajů a odpovídají zásadám rozpočtové univerzállosti a jednotnosti, které jsou součástí ústavnosti veřejných financí jako celku. Podle článku 36 ústavního zákona ze dne 1. srpna 2001 o rozpočtových zákonech může částečné nebo úplné přidělení zdroje určeného ve prospěch státu právnické osobě vyplývat pouze z výslovného ustanovení rozpočtového zákona, který v daném případě neexistuje.

(72) Francouzská republika kromě toho zdůrazňuje, že neexistuje návrh směřující k vytvoření vztahu závazného určení mezi uvedenými poplatky a financováním France Télévisions. Upřesňuje, že pokud by měla být zvažována změna struktury režimu, francouzské orgány by přikročily k novému oznámení Komisi podle ustanovení čl. 108 odst. 3 SFEU.

VI. POSOUZENÍ PODPORY

VI.1 Existence podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

(73) Článek 107 odst. 1 SFEU stanoví, že: „Podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li Smlouvy jinak“. Tyto prováděcí podmínky jsou zkoumány níže:

VI.1.1 Státní zdroje

(74) Rozpočtové podpory, které jsou předmětem tohoto oznámení, budou každoročně začleněny do rozpočtového zákona stanovujícího rozpočet francouzského státu. Jedná se tedy o opatření poskytnutá prostřednictvím státních zdrojů.

VI.1.2 Selektivní hospodářské zvýhodnění

(75) Mechanismus rozpočtové podpory doplňující veřejné zdroje poskytnuté skupině France Télévisions je selektivní, neboť z něho bude mít výhody pouze France Télévisions. Roční rozpočtová podpora provozu, která má zejména umožnit, aby podnik pokračoval v činnosti, jej ochrání před ztrátou obchodních příjmů z reklamy, které až dosud částečně financovaly jeho výdaje a investice. France Télévisions tak bude moci dosáhnout takového podílu sledovanosti, který by bez rozpočtové podpory nemohla očekávat. Dostává se jí tak hospodářského zvýhodnění, jehož by nemohla dosáhnout jiným způsobem, nebo v tomto případě podpory, kterou by za jiných tržních podmínek, to znamená takových, za nichž působí její soukromí konkurenti, nezískala.

(76) Komise kromě toho poznamenává, že Francouzská republika nevyslovila připomínky zpochybňující hodnocení Komise v rozhodnutí o zahájení řízení v tom ohledu, že by plánované dotace nesplňovaly kumulativní kritéria judikatury *Altmark*, a poskytovaly by tudíž hospodářské zvýhodnění představující státní podporu⁽¹²⁾. Kromě toho poznamenává, že bez újmy na pozdějším vývoji řízení a výsledků France Télévisions v budoucích

letech, zpráva francouzského Účetního dvora o France Télévisions – která byla zveřejněna v říjnu 2009 po rozhodnutí o zahájení řízení – podporuje její argumentaci, podle níž čtvrtá podmínka nebyla splněna.

(77) Z předchozího zkrátka vyplývá, že rozpočtové podpory pouze pro skupinu France Télévisions prostřednictvím finančních zdrojů francouzského státu poskytují tomuto podniku selektivní zvýhodnění.

VI.1.3 Narušení hospodářské soutěže a nepříznivý vliv na obchod mezi členskými státy

(78) France Télévisions působí v oblasti produkce a vysílání programů, které komerčně využívá, a to zejména vysíláním placené reklamy inzerentů nebo sponzorovaných programů ve své programové tvorbě a prodejem svých vysílacích práv nebo nákupem takových práv. Tyto obchodní činnosti jsou prováděny v konkurenci s jinými televizními kanály, jako například TF1, M6 a Canal+, zejména ve Francii, kde France Télévisions, jak zdůrazňují francouzské orgány, představuje čelní audiovizuální skupinu. Podíl France Télévisions by v roce 2010 měl činit asi 10 %, což by z ní stále činilo třetího nejvýznamnějšího dodavatele na francouzském trhu.

(79) Až do termínu zrušení komerční reklamy koncem roku 2011 bude France Télévisions nadále působit na francouzském trhu televizní komerční reklamy v konkurenci s jinými provozovateli vysílání, i když vysílací časy budou omezeny. France Télévisions bude moci i po roce 2011 nabízet své služby inzerentům v oblasti reklamy na výrobky pod jejich obecným označením nebo v oblasti sponzorování pořadů v konkurenci s ostatními provozovateli vysílání působícími ve Francii. I když konkurenti France Télévisions plně využijí téměř úplného ústupu France Télévisions z trhu s reklamou, ke kterému došlo následkem reformy, France Télévisions bude na tomto trhu přesto nadále působit. Na základě odhadů příjmů z reklamy a sponzorování France Télévisions, které předložily francouzské orgány, si France Télévisions co do obrátu a tržního podílu stálých konkurentů ve srovnání s rokem 2007 udrží v roce 2012 ještě 3,3 % trhu oproti více než zhruba 50 % v případě TF1 a 20 % v případě M6.

(80) France Télévisions bude moci dosáhnout podílu na sledovanosti, kterého by nemohla dosáhnout bez dotčené rozpočtové podpory, což může mít dopad na sledovanost jiných provozovatelů vysílání, a tudíž na jejich obchodní činnost, čímž by došlo k porušení podmínek hospodářské soutěže. France Télévisions každopádně

(12) Viz rozhodnutí o zahájení řízení body 68 až 75.

bude také nadále působit na trzích nákupu a prodeje audiovizuálních práv, její vyjednávací možnosti zůstanou díky uvedené podpoře zachovány. Pokračující investování do programové tvorby, které rozpočtové podpory umožňují, ovlivňuje tudíž míru, v níž může France Télévisions na těchto trzích nakupovat nebo prodávat.

- (81) Z výše uvedeného vyplývá, že rozpočtové podpory prostřednictvím finančních zdrojů francouzského státu pouze ve prospěch skupiny France Télévisions narušují nebo přinejmenším ohrožují hospodářskou soutěž v komerčním provozování vysílání ve Francii a v určité míře v jiných členských státech, kde se programy France Télévisions vysílají.
- (82) Trhy prodeje a nákupu audiovizuálních programů a vysílacích práv, na nichž France Télévisions působí, mají mezinárodní rozměr, i když nabytí práv je obvykle územně omezeno hranicemi členského státu. Kromě toho je vysílání programů France Télévisions, které může pokračovat díky státní podpoře, přijímáno v dalších členských státech, například v Belgii a v Lucembursku. France Télévisions vysílá také programy prostřednictvím internetu, které jsou dostupné i mimo území Francie.
- (83) Za těchto podmínek mohou zamýšlené rozpočtové podpory porušit podmínky hospodářské soutěže a nepříznivě ovlivnit obchod mezi členskými státy.

VI.1.4 Závěr ohledně existence státní podpory

- (84) Vzhledem k výše uvedenému představují rozpočtové podpory, které Francouzská republika zamýšlí poskytnout France Télévisions, státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, jejíž slučitelnost s vnitřním trhem je nutno posoudit.

VI.2 Slučitelnost podle čl. 106 odst. 2 SFEU

- (85) Ustanovení čl. 106 odst. 2 SFEU stanoví, že „podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu nebo ty, které mají povahu fiskálního monopolu, podléhají pravidlům obsaženým ve Smlouvách, zejména pravidlům hospodářské soutěže, pokud uplatnění těchto pravidel nebrání právně nebo fakticky plnění zvláštních úkolů, které jim byly svěřeny. Rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem Unie“.
- (86) Komise ve svém sdělení o vysílání formuluje zásady, jimiž se řídí při uplatňování článku 107 a čl. 106 odst.

2 SFEU o financování organizací veřejnoprávního vysílání státem. Posouzení Komise se v tomto ohledu týká obou následujících hledisek:

- existence přesné a jasné definice poslání veřejné služby v úředním aktu, včetně poskytování významných nových služeb, podléhající mechanismům účinné kontroly subjektem nezávislým na provozovateli vysílání,
- přiměřenost a transparentnost veřejného financování vyrovnávacích plateb nezbytných k tomuto poslání, aniž by vyrovnávací platby převýšily částku čistých nákladů poslání veřejné služby, které také podléhá účinným kontrolám.

VI.2.1 Přesná a jasná definice poslání veřejné služby v úředním aktu podléhající účinným kontrolám

- (87) Jak bylo upřesněno výše, Komise ve svém rozhodnutí o zahájení řízení a z důvodů v něm uvedených nevysloвила pochybnosti ani ohledně přiměřenosti definice poslání veřejné služby a zmocnění k němu, které bylo France Télévisions uloženo úředními akty, ani ohledně přiměřenosti prováděných externích kontrol způsobu, jímž France Télévisions plní uložené povinnosti, jak byly popsány výše. Komise má tudíž za to, že příslušná ustanovení pozměněného zákona č. 86-1067 ze dne 30. září 1986 (články 43–11, 44, 48 a 53) a jeho prováděcí nařízení nebo úřední akty týkající se zejména seznamu úkolů a povinností (nařízení č. 2009-796 ze dne 23. června 2009) a smlouvy o cílech a prostředcích jsou v souladu s prováděcími pravidly čl. 106 odst. 2 SFEU, která se týkají posuzování podpor, jež jsou poskytovány službám veřejnoprávního vysílání a uvedeny ve sdělení o vysílání.
- (88) Tento závěr se shodoval s dřívějšími závěry Komise v této věci podle tehdy platného sdělení, v jejich rozhodnutích z let 2003 a 2005 o France 2 a France 3 a z let 2008 a 2009 o France Télévisions.
- (89) Proto je zbytečné zkoumat celkem obecné připomínky, kterými se určité zúčastněné strany snaží potvrdit údajnou podobnost programové tvorby veřejnoprávních televizí a konkurentů, které jsou ve skutečnosti v rozporu s připomínkami jiných zúčastněných stran a které nemohou toto hodnocení změnit.

- (90) Pozměněný zákon č. 86-1067 o svobodě sdělovacích prostředků definuje rozsáhle, kvalitativně, avšak přesně povinnosti veřejné služby France Télévisions. Ta se musí zejména zaměřit na širokou veřejnost a předkládat různorodou nabídku odpovídající uloženému cíli při zohlednění hledisek pluralismu a demokratických, sociálních, občanských a kulturních potřeb společnosti. To, že jsou určití konkurenti z důvodu svého členství v Evropské vysílací unii povinni (UER) dodržovat stanovy této unie, jak zdůrazňuje FFTCE, nevytváří překážku zvláštním povinnostem veřejné služby uvedeným v úředních aktech Francouzské republiky, které jsou na rozdíl od povinností vyplývajících z členství v UER uloženy pouze France Télévisions.
- (91) Povinnosti France Télévisions jsou kromě toho v případě potřeby upřesněny ještě v seznamu úkolů a povinností a smlouvě o cílech a prostředcích a doplněny přesnými a kvantifikovanými ukazateli, jichž má být dosaženo v jejich programové skladbě a jimiž se nemusí konkurenční provozovatelé vysílání řídit. Veřejné prostředky jsou přidělovány France Télévisions proto, aby mohla dosáhnout cílů a splnit povinnosti veřejné služby, které jsou stanoveny právními a správními předpisy v obecném zájmu, kdežto soukromé zdroje jsou přidělovány konkurenčním provozovatelům vysílání za čistě výdělečným účelem. Stejně tak existence omezení stanovených předpisů nebo dobrovolně přijatých subjektů při provozování vysílání sama o sobě neznamená, že nabídka veřejnoprávních a soukromých provozovatelů vysílání je nerozlišená. Plnění těchto povinností veřejné služby vyplývajících ze zákona kromě toho podléhá – na rozdíl od povinností vyplývajících z členství v UER – pravidelným externím kontrolám, zejména parlamentním.
- (92) Mimo to SACD zdůrazňuje intenzivní angažování France Télévisions ve prospěch původní francouzské audiovizuální a filmové tvorby ve srovnání s konkurenty, na něž se vztahují mnohem menší povinnosti. Je jisté, že SACD ve svých připomínkách nijak nepodporuje ani nevysvětluje důvody, proč by měla být dovážena nefrancouzská díla, případně díla z jiných členských států, méně kvalitní než ta, která bude financovat France Télévisions. Pevné angažování ve prospěch původní tvorby, zvýšené výslovně i ve srovnání s konkurenty, totiž přispívá k uspokojení sociálních a kulturních potřeb francouzské společnosti, které musí programová tvorba France Télévisions vzhledem ke svým povinnostem služby obecného zájmu uspokojovat, a je s těmito potřebami přímo spojeno.
- (93) S ohledem na informace, které poskytla Francouzská republika, musí být toto kladné hodnocení definice a kontroly poslání veřejné služby France Télévisions rozšířeno na mechanismy určené k zavedení nových významných audiovizuálních služeb ve smyslu sdělení o vysílání, které nabylo účinnosti po rozhodnutí o zahájení tohoto řízení. Tyto služby, které rozšiřují programovou nabídku vysílání na jiné nosiče nebo formáty, jsou začleněny do seznamů úkolů a povinností a do smluv o cílech a prostředcích France Télévisions, které mimo jiné upřesňují a tlumočí zákonem stanovená poslání služby obecného hospodářského zájmu. Tyto dokumenty byly přijaty nařízením, jak je uvedeno výše, takže nové, již plánované služby a případné budoucí služby jsou předmětem stejných specifických postupů konzultace *ex ante* a kontroly *ex post* každoročního plnění, jako je tomu u uvedených poslání.
- (94) Je tedy vcelku zřejmé, že definice poslání veřejné služby, již byla pověřena France Télévisions, jakož i příslušné mechanismy kontroly, jsou v souladu s pravidly a zásadami stanovenými sdělením o vysílání, které samotné vycházejí z judikatury soudů Evropské unie.
- #### VI.2.2 Přiměřenost a transparentnost veřejného financování
- Stanovení roční výše rozpočtové podpory
- (95) Mechanismus financování, který oznámila Francouzská republika a jehož součástí je každoroční dotace na vyrovnání úbytku a poté zániku reklamních spotů, má být víceletý a má tudíž fungovat i po zákonem stanoveném datu ukončení vysílání reklamních spotů; ve skutečnosti se jedná o listopad 2011.
- (96) Každoroční veřejné financování bude zahrnovat přidělení části zdrojů z příspěvku na veřejnoprávní vysílání, dříve poplatku, a roční dotaci podle zákona č. 2009-258 ze dne 5. března 2009. Ke stávající podpoře schválené Komisí rozhodnutím ze dne 20. dubna 2005, kterou plánovaný mechanismus nemění, se tudíž připojí rozpočtová podpora, jejíž přesnou výši stanoví každoročně rozpočtový zákon pro běžné finanční období. Francouzská republika ve svých připomínkách upřesňuje, že výše roční dotace bude stanovena *ex ante* před každým finančním obdobím na základě odhadovaných čistých nákladů veřejné služby.
- (97) To ostatně vyplývá z odhadů, které pro ilustraci poskytly francouzské orgány jako odpověď na pochybnosti Komise vyslovené v rozhodnutí o zahájení řízení. Komise bere na vědomí orientační charakter, který francouzské

orgány přisuzují odhadům v obchodním plánu, a uznává, že pro podnik pověřený posláním veřejné služby, který za tím účelem musí nést víceleté náklady, je prospěšné, aby měl k dispozici finanční rámec stanovený obchodním plánem zahrnutým do dodatku smlouvy o cílech a prostředcích. Z výše uvedeného vyplývá, že orientační celkové veřejné zdroje, které jsou v něm uvedeny, souvisejí i přes jejich nižší hodnotu s položkami hrubých nákladů na poskytování této služby plánovaných pro období let 2010 až 2012.

(98) Vzhledem k relativní předvídatelnosti hrubých nákladů, které jsou méně proměnlivé než příjmy z obchodní činnosti sloužící ke stanovení čistých nákladů, orientační číselné údaje v obchodním plánu podporují *a priori* tvrzení Francouzské republiky ohledně rozhodující povahy kritéria čistých nákladů na veřejnou službu pro stanovení roční částky budoucí dotace. Povinnost finančního vyrovnání od státu, jež stanoví zákon č. 2009-258 ze dne 5. března 2009, vyvolá oznámenou rozpočtovou podporu, aniž by podmínila její výši ve srovnání s případným odhadem ušlých příjmů z reklamy z důvodu zániku reklamních spotů.

(99) Takový přístup je zřejmě objektivně oprávněný. Vzhledem k dlouhodobé povaze dotace by ke stanovení její výše v poměru k tomu, jaké by byly příjmy z reklamy, kdyby reklamní spoty nebyly zákonem zrušeny, například stanovením její výše podle příjmů před oznámením a zavedením reformy, a případně upravené v závislosti na vývoji trhu s televizní reklamou, docházelo čím dále tím svévolněji. Kdyby výše dotace byla takto vypočtena v poměru k předpokládaným příjmům, výraznější snížení hrubých nákladů na veřejnou službu, než se plánovalo, vyplývající například z budoucích synergických účinků při založení jediného podniku France Télévisions by mohlo vyvolat riziko nadměrné vyrovnávací platby z veřejných zdrojů.

(100) Způsob výpočtu roční dotace v poměru k nákladům na posláním veřejné služby sníženým o nadále existující čisté příjmy z obchodní činnosti je mimo jiné v souladu se závazkem Francouzské republiky vyjádřeným nyní v článku 44 pozměněného zákona č. 86-1067 o svobodě sdělovacích prostředků a v článku 2 nařízení o finančních vztazích mezi francouzským státem a subjekty odvětví veřejnoprávního vysílání, aby veřejné zdroje přidělené France Télévisions nepřevýšily čisté náklady na plnění povinností veřejné služby, jimiž byla pověřena. Jak připomínají francouzské orgány, tento závazek a výše uvedená ustanovení jsou plně použitelná pro oznámenou rozpočtovou podporu a pro mechanismus ročního veřejného financování, jehož bude od nynějška nedílitelnou částí.

(101) V důsledku toho se způsob výpočtu každoroční dotace v poměru k čistým nákladům posláním veřejné služby – a tudíž sníženým o nadále existující čisté příjmy z obchodní činnosti – jeví jako přiměřený ve smyslu sdělení Komise o vysílání.

(102) V tomto ohledu nemohou protichůdné připomínky určitých zúčastněných stran tento závěr vyvrátit:

— připomínky FFTCE prohlašující, že vyrovnávací platba za ušlý zisk z příjmů z reklamy, které nejsou součástí posláním veřejné služby, nespadá do financování tohoto posláním, nelze brát v úvahu, stejně jako připomínky M6 ohledně proměnlivosti, a tudíž nepřesnosti odhadů ztráty příjmů z obchodní činnosti; roční výše dotace musí být stanovena *ex ante* v závislosti na čistých nákladech veřejné služby France Télévisions, odhady výše dotace, které poskytla Francouzská republika na roky 2010, 2011 a 2012, jsou mimo jiné čistě orientační,

— připomínky kanálu M6 potvrzující, že údajná neexistence nástrojů analytického účetnictví ve France Télévisions, na niž poukázal francouzský Účetní dvůr, strukturálně vede k nadměrné vyrovnávací platbě tím, že se dotace zakládá na neobjektivních složkách nákladů, nejsou stejně jako připomínky TF1 ohledně nadměrné vyrovnávací platby za nekontrolované nebo nesprávně řízené náklady odůvodněné; za prvé, Účetní dvůr poukázal v září 2009 na neexistenci kontrolních řídicích nástrojů, které by na úrovni skupiny France Télévisions integrovaly nástroje analytického účetnictví dceřiných společností, a nikoli na neexistenci jakýchkoli řídicích nástrojů analytického účetnictví; každá společnost skupiny France Télévisions analytické účetnictví vede.

— Za druhé, posuzování slučitelnosti vyrovnávací platby s vnitřním trhem se na rozdíl od posuzování existence hospodářského zvýhodnění France Télévisions netýká nákladů, které by v odvětví vynaložil průměrný a řádně řízený podnik při poskytování služby obecného zájmu, nýbrž nákladů, které skutečně vynaloží France Télévisions, a to včetně stanoveného budoucího snížení; jak bylo ovšem uvedeno výše, celková výše veřejných zdrojů, která má být vyplacena France Télévisions, bude *a priori* nižší než náklady vynaložené na poskytování veřejné služby a bude určena tak, aby po odečtení čistých příjmů z obchodní činnosti nedošlo k nadměrným vyrovnávacím platbám.

(103) Tyto neopodstatněné připomínky, pokud jde o předběžné stanovení výše každoročních dotací, mimo jiné neberou v úvahu existenci mechanismů kontroly *ex post*. Jak se uvádí níže, po každoročním předběžném stanovení výše dotace v rozpočtovém zákoně pro dané finanční období totiž následují mechanismy kontroly *ex post*, popřípadě vrácení dotace.

Mechanismy finanční kontroly

(104) Sdělení o vysílání stanoví, že členské státy musejí zavést vhodné mechanismy k zamezení jakékoli nadměrné vyrovnávací platby a pravidelně kontrolovat využívání veřejného financování. Účinnost kontroly, jak byla upřesněna ve sdělení, by měla vyplynout z jejího pravidelného provádění nezávislým subjektem ve spojení s mechanismy pro vrácení případných nadměrných vyrovnávacích plateb nebo pro správné určení případných rezerv v následujícím období, které nepřevyšují 10 % každoročních nákladů veřejné služby na jedné straně, nebo případných křížových dotací na straně druhé.

(105) Článek 44 zákona č. 86-1067 ze dne 30. září 1986 upřesňuje, že „veřejné zdroje přidělené subjektům veřejnoprávního audiovizuálního odvětví jako vyrovnání za povinnosti veřejné služby, které jim byly uloženy, nepřesahují výši nákladů na plnění uvedených povinností“. Toto ustanovení vyplývá ze závazků Francouzské republiky výslovně začlenit do zákona zásadu neposkytování nadměrných vyrovnávacích plateb za povinnosti veřejné služby stanovenou v rámci řízení, které vedlo k rozhodnutí Komise o slučitelnosti ze dne 20. dubna 2005 týkajícím se použití zdrojů z televizních poplatků⁽¹³⁾.

(106) Nařízení č. 2007-958 ze dne 15. května 2007 o finančních vztazích mezi státem a organizacemi veřejného sektoru audiovizuální komunikace zahrnuje do svého článku 2 stejná ustanovení jako článek 53 zákona ze dne 30. září 1986 s přihlédnutím k „přímým nebo nepřímým příjmům získaným z posílání veřejné služby“ a upřesňuje, že náklady na výkon veřejné služby byly určeny pomocí oddělených účtů. Nařízení v článku 3 stanoví, že France Télévisions a její dceřiné společnosti musí dodržovat při všech obchodních činnostech obvyklé tržní podmínky a že externí subjekt vypracuje roční zprávu o plnění této povinnosti, která bude předávána odpovědnému ministrovi, národnímu shromáždění a senátu. Na toto poslední ustanovení se odkazovalo také v závazcích Francouzské republiky uvedených v rozhodnutí Komise ze dne 20. dubna 2005, které je ve výše zmíněno v 7. bodě odůvodnění.

(107) Tribunál Evropské unie rozhodl, že jak ustanovení potvrzující zásadu neposkytování nadměrných vyrovnávacích plateb, tak kontrola a prověrky podmínek, jimiž se France Télévisions řídí při svých obchodních činnostech,

plně reagují na obavy, které Komise vyjádřila v průběhu řízení, jež vedlo k rozhodnutí ze dne 20. dubna 2005⁽¹⁴⁾. Tribunál ostatně potvrdil přiměřenost kontrol prováděných *ex post* a týkajících se dodržování těchto závazků⁽¹⁵⁾.

(108) Komise obdržela a prozkoumala zprávy o provádění článků 2 a 3 nařízení, které se týkají finančních období 2007 a 2008 (zprávy vypracované podle článku 3 nařízení, které byly za rok 2007 schváleny auditory společností PriceWaterhouseCoopers a KPMG a za rok 2008 společností Cabinet Rise), jakož i návrh zprávy za rok 2009 podle článku 2. V dostupných zprávách se dospělo k závěru, že veřejné zdroje přidělené skupině France Télévisions nepřesáhly čisté náklady na plnění povinností veřejné služby, jež byly France Télévisions uloženy, a že France Télévisions dodržovala obvyklé tržní podmínky při všech svých obchodních činnostech. Což tedy vylučuje případné křížové dotace mezi obchodními činnostmi a činnostmi veřejné služby. Na rozdíl od toho, co tvrdí zejména M6, z dotyčných zpráv mimo jiné vyplývá, že je pomocí stávajících účetních nástrojů možné zřídit nákladové a příjmové účty veřejné služby jednotlivých kanálů France Télévisions.

(109) Podmínky kontroly *ex post* veřejných zdrojů stanovené nařízením č. 2007-958 se použijí na oznámenou rozpočtovou podporu. Celkové veřejné zdroje přidělené France Télévisions nepostačovaly od zavedení kontroly ke krytí čistých nákladů na plnění povinností veřejné služby, takže otázka poskytnutí případné nadměrné vyrovnávací platby nevyvstala. Ze střednědobých odhadů nákladů a příjmů uvedených v obchodním plánu a shrnutých pro ilustraci ve výše uvedené tabulce 1 vyplývá, že se v roce 2012 počítá s mírným přebytkem, který by měl být v případě, že se potvrdí a že není nezbytný ke snížení plánovaných schodků v letech 2010 a 2011, za běžných podmínek přednostně určen na výdaje ve prospěch audiovizuální tvorby.

(110) Francouzská republika se v každém případě zavázala ke změně článku 2 nařízení č. 2007-958 ze dne 15. května 2007, aby uvedla stávající mechanismus do souladu s upřesněními, které byly v roce 2009 nově zavedeny sdělením o vysílání. Cílem takového postupu je, aby:

— se zajistilo, že roční zpráva o oddělených účtech bude, podobně jako zpráva podle článku 3, zkontrolována externím subjektem, jehož výběr podléhá

⁽¹³⁾ Viz rozhodnutí K(2005) 1166 v konečném znění, body 65 až 72.

⁽¹⁴⁾ Rozsudek ve věci T-354/05, *TF1 v. Komise*, Sb. rozh. (2009), s. II-00471, body 205 až 209.

⁽¹⁵⁾ Viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 1. července 2010, *M6 a TF1 v. Komise* (spojené věci T-568/08 a T-573/08), zejména body 115 a následující, dosud nezveřejněný.

schválení ministra odpovědného za komunikace, předána tomuto ministrovi, jakož i národnímu shromáždění a senátu, a vyhotovena na náklady France Télévisions,

prostor, který by mohly obsadit nově přichozí subjekty nebo subjekty, jejichž působení na trhu s reklamou je v současnosti omezené, čímž by do budoucna došlo k oživení hospodářské soutěže.

— se zdokonalil funkční mechanismus schopný zajistit skutečné navrácení případných nadměrných vyrovnávacích plateb nebo křížových dotací, které by tyto oddělené účty odhalily a které by nebyly slučitelné s článkem 53 zákona č. 86-1067 ze dne 30. září 1986 o svobodě sdělovacích prostředků, jakož i se sdělením o vysílání.

- (111) Za těchto podmínek je zřejmé, že Francouzská republika zavede vhodné mechanismy pravidelné a účinné kontroly využívání veřejného financování, aby předešla jakékoli nadměrné vyrovnávací platbě nebo křížové dotaci, jak stanoví sdělení o vysílání.
- (112) Vzhledem k předchozímu je zřejmé, že možná konkurenční omezení vyplývající z působení France Télévisions na komerčních trzích budou i po úplném zavedení reformy celkem limitována. Toto působení bude pravděpodobně velmi omezené a předvídatelným účinkem reformy bude být částečné přesunutí poptávky po televizní reklamě na konkurenty France Télévisions.
- (113) Jak totiž upozorňuje dopis, který zveřejnilo sedm soukromých televizních nebo rozhlasových stanic, dovedení reformy do konce až do zániku reklamních spotů France Télévisions by mohlo: „poskytnout soukromým médiím možnosti oživení, které potřebují“, kdežto zachování reklamních spotů: „by mělo neblahý dopad na všechna francouzská média a podstatně by změnilo hospodářské vyhlídky účastníků...“⁽¹⁶⁾.
- (114) Jinak řečeno, částečný ústup France Télévisions a změna orientace struktury jejich příjmů (obchodních nebo z veřejných vyrovnávacích plateb) na vysílání programů odpovídajících jejímu poslání obecného zájmu, bez přímého finančního vyrovnání za sledovanost, zmenšují možná konkurenční omezení na konkurenčních trzích, na nichž France Télévisions působí. Tento ústup otevírá
- (115) Z toho vyplývá, že s ohledem na poskytnutou informaci a závazky Francouzské republiky bude cílem veřejného financování umožnit France Télévisions, aby pokryla vynaložené čisté náklady na plnění povinností, které jí byly uloženy, a toto financování se bude muset omezit na uvedené náklady a bude nadále podléhat kontrolám *ex post*, které splňují kritéria platného sdělení o vysílání. Jelikož France Télévisions mimo jiné omezí své působení na konkurenčních trzích, zamýšlená podpora neohroží rozvoj obchodu v rozsahu, který by byl v rozporu se zájmy Evropské unie, čímž splní prováděcí podmínky čl. 106 odst. 2 SFEU.
- (116) Kromě toho se Francouzská republika zavazuje, že bude předávat Komisi roční zprávy až do roku 2013, kdy bude reforma veřejnoprávního vysílání dovršena, což umožní monitorovat nejpodstatnější aspekty provádění reformy se zřetelem k pravidlům v oblasti státních podpor, tedy roční vyrovnávací platby a mechanismy kontroly *ex post*, podmínky, které France Télévisions uplatňuje na své obchodní činnosti, a vývoj jejího postavení na tomto trhu, jakož i každoroční plnění smluv o cílech a prostředcích.
- (117) Vzhledem k rozsahu reformy, k inovacím ve financování poslání veřejné služby France Télévisions, které reforma zavádí, k jejím důsledkům pro vývoj nákladů a příjmů France Télévisions a k nejistému hospodářskému prostředí na trzích, nepříznivě ovlivňujícímu příjmy z obchodní činnosti France Télévisions a jejich konkurentů, může tento závazek umožnit Komisi, aby kontrolovala a blíže monitorovala provádění reformy, stejně jako plnění závazků, které Francouzská republika přijala v rámci tohoto řízení.
- Nové poplatky stanovené reformou veřejnoprávního audiovizuálního vysílání
- (118) Komise ve svém rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřila pochybnosti ohledně existence případného vztahu závazného určení mezi příjmy z nových poplatků z reklamy a elektronických komunikací a roční dotací, která se má vyplácet France Télévisions od roku 2010. Kdyby takový vztah byl zjištěn, musely by být tyto poplatky považovány za nedílnou součást podpory a musely by se stát předmětem přezkumu slučitelnosti podpory s vnitřním trhem. Přestože bylo možno v roce

⁽¹⁶⁾ Dopis prezidentů TF1, M6, Canal+, Next Radio TV, NRJ, RTL a Locales TV prezidentu republiky s datem 21. června 2010, k dispozici ode dne 24. června 2010 na: <http://www.latribune.fr/technos-medias/publicite/20100623trib0a00523461/france-television-les-medias-prives-insistent-pour-mettre-fin-a-la-publicite.html>

2009 existenci takového vztahu vyloučit, zejména vzhledem k datu nabytí účinnosti a provádění zákona č. 2009-258 ze dne 5. března 2009 o veřejnoprávním vysílání, do budoucna přetrvávala pochybnost s ohledem na dosavadní prohlášení nejvyšších francouzských orgánů.

(119) Z judikatury Soudního dvora potvrzené rozsudkem ze dne 22. prosince 2008 o předběžné otázce ve věci *Régie Networks* (C-333/07), (bod 99) vyplývá následující: „Aby mohl být poplatek považován za nedílnou součást opatření podpory, musí na základě relevantní vnitrostátní právní úpravy existovat vztah závazného určení mezi dotčeným poplatkem a dotčenou podporou v tom smyslu, že výnos z poplatku je nezbytně určen k financování podpory a přímo ovlivňuje její výši, a v důsledku toho i posouzení slučitelnosti této podpory se společným trhem“⁽¹⁷⁾. Obě prováděcí podmínky stanovené Soudním dvorem, to znamená platné vnitrostátní předpisy a přímý vliv na výši podpory, jsou zkoumány dále.

(120) Ve francouzském právu podle článku 36 ústavního zákona ze dne 1. srpna 2001 o rozpočtových zákonech může přidělení zdroje, jenž je určen francouzskému státu, jiné právnické osobě vyplývat pouze z výslovného ustanovení rozpočtového zákona. Rozpočtový zákon by měl tudíž výslovně stanovit, že výnos z poplatků z reklamy a elektronických komunikací zavedených zákonem č. 2009-258 ze dne 5. března 2009 bude v úplnosti nebo zčásti určen na financování France Télévisions. Takové ustanovení nebylo dodnes přijato. Francouzská republika se do budoucna zavazuje, že v souladu s ustanoveními čl. 108 odst. 3 SFEU přikročí k novému oznámení jakéhokoli návrhu struktury režimu Komisi. Za těchto podmínek nelze stanovit vztah závazného určení mezi oznámenou podporou a novými poplatky podle vnitrostátního práva ve smyslu judikatury Soudního dvora.

(121) Nadto je zřejmé, že rozhodujícím kritériem pro stanovení roční výše rozpočtové podpory, kumulované s plánovanou výší přidělených zdrojů z audiovizuálních poplatků, bude výše čistých nákladů na povinnosti veřejné služby uložené France Télévisions, a nikoli výše příjmů z nových poplatků. Odhadované náklady na veřejnou službu však jsou a budou předmětem odhadů *ex ante* ve smlouvě o cílech a prostředcích podle článku 53 pozměněného zákona č. 86-1067 ze dne 30. září

1986 o svobodě sdělovacích prostředků, roční výše podpory plánovaná v návrhu rozpočtového zákona bude vyměřena v závislosti na plánovaných čistých nákladech a shodnost odhadů a výsledků bude muset být zjištěna a podle potřeby upravena *ex post* v rámci plánované zprávy podle článku 2 nařízení č. 2007-958 ze dne 15. května 2007 o finančních vztazích mezi státem a subjekty veřejného audiovizuálního odvětví. Jelikož jsou náklady vynakládány nezávisle na zdrojích vybraných z poplatků, výnos z poplatků nemůže přímo ovlivnit výši podpory. Kromě toho je zřejmé, že sazby poplatků, které původně stanovila francouzská vláda, byly v konečném znění zákona odhlasovaném parlamentem sníženy, aniž by se to projevilo v současném a úměrném snížení dotace, jež má být vyplacena France Télévisions.

(122) Vzhledem k předchozímu nejsou poplatky z reklamy a elektronických komunikací zavedené zákonem č. 2009-258 ze dne 5. března 2009 nedílnou součástí podpory, a nemají být tudíž zahrnuty do posuzování její slučitelnosti s vnitřním trhem, na rozdíl od tvrzení určitých dalších zúčastněných stran, tedy ACT, FFTCE, Association des chaînes privées, M6 a TF1.

(123) Tento závěr se nedotýká slučitelnosti uvedených poplatků a jejich specifických ustanovení jakožto odlišných opatření s právem Evropské unie, zejména pokud se jedná o poplatky z elektronických komunikací, pokud jde o otázky zkoumané v rámci řízení o porušení předpisů č. 2009/5061 s ohledem na směrnici 2002/20/ES nebo směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací⁽¹⁸⁾.

(124) Komise mimo jiné bere na vědomí prohlášení Francie vylučující uvedené poplatky z jejího oznámení, které je předmětem tohoto rozhodnutí.

VII. ZÁVĚRY

(125) Vzhledem k předchozímu dospěla Komise k závěru, že roční rozpočtovou podporu ve prospěch France Télévisions, uplatněnou jak uvedeno výše, lze prohlásit za slučitelnou s vnitřním trhem podle čl. 106 odst. 2 SFEU, podle zásad a prováděcích pravidel stanovených pro veřejnoprávní vysílání,

⁽¹⁷⁾ Rozsudek ze dne 22. prosince 2008, Sb. rozh. s. I-10807. Viz rovněž rozsudek ze dne 15. června 2006, *Air Liquide Industries Belgium* (C-393/04 a C-41/05, Sb. rozh. S. I-5293), bod 46.

⁽¹⁸⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora, kterou Francouzská republika hodlá poskytnout ve prospěch France Télévisions v podobě roční rozpočtové podpory podle čl. 53 pododstavce VI pozměněného zákona č. 86-1067 ze dne 30. září 1986 o svobodě sdělovacích prostředků, je slučitelná s vnitřním trhem v souladu s čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Poskytnutí této podpory je tudíž povoleno.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne 20. července 2010.

Za Komisi
Joaquín ALMUNIA
místopředseda
